

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**ENCOMIVM RVBII LONGIPOLLI || APVD LIPSIM IN ERRORES
QVOS || PVERILITER COMMISIT ADVER||SVS VVITENB.||**

Ferrarius, Johannes

[Wittenberg], [1519]

VD16 E 882

[Text]

urn:nbn:de:hbz:466:1-32621

¶ Pausanias non ignobilis adolescens cum Zet
molestem percunctatus esset / quo nā modo clarus apud
posteros euadere posset. Atque is respondisset si illustrē
aliquē virtū occidisset / fore ut gloria eius i ipm redūderet
continuo Philippū regem occidit / ut quam virtute non
posset / paricidio famam pareret / adeo in felix multo ius
conditio est / ut dū nullū virtutis succum inbiberint / sola
venena expuant. facile quidem in aliū quēq; bonum grā
ffatur qui sibi ipsi non pareit / qualis procul dubio vnus
mibi Rubius visus est. homo tante obscuritatis / ut nec
matri sue admodū constet / sic terram amat / sic preter ho-
minis naturā / tenebris sese inuoluit. Et mirū quis primo
Rubii dixerit / cū nihil rubeat / quicquid enī ineptit / fin-
git / quicquid tandē mēit nihil rubet / nec frontē illā im-
pudentissimā plusquam Harpesia cautes transmutat.
Adde qd se Longipollū (dij boni quorū rōnchis dignam
vocē) cognomēto fortassis appellat. Sed cur nō Longi-
nū / cum adeo longam orationē habeat / ut citi^o Thomē
conclusionū quam illius finem reperatis. Et si talis hō
qualis oratio (ut prouerbio utar) vix Atlas et Siperborei
mōtes quālibet spaciosi Longinū hunc vnū comprehē-
derint / tam enī mihi ignotus quā cui nunq; visus. Sed
dicitōe sua (qua plurimū balbutit) facillime intanoscat
dus. Ingenij quoq; vis / et nature quidē habitus ex oria-
tōe cuiusvis pēdet / sic stultū sermo nō sec^o hedera ac expē-
sa vinū prodere solet. Quo circa nemo bonus mihi suc-
censeat / sicubi Rubiū meum sola oratione exploratū suis
coloribus sed longe modestiōibus quā par est / dixerim /
Ne disperā si non Zoratianum equum effingere malle
(licet Nemo sim qui tamē omnia potest) quā hoc vnū
monstrū tam horrendū ut nec Alphica infornius pduxerit /
adeo in nulla sibi parte quadrat / in nulla sibi cōstat.
Et q̄ singula ordine censeatur / quis tam nihil vnquam
effecit qui nugari suarū patrociniū non emedicaret.
Hac temeritate inducens / ad optimū presulan Sabipo-
licanum scribit / ob id credo ut sub magno Principis ti-
tulo latebras mendacia inuigilent cum tantum absit ab

Rubius obs-
curus.

Rubi^o nihil
ruber.

Longipoll^o
seu longin^o

Qualis hō
talis oīo.

Stultum ser-
mo p̄dit.

Indignæ sūt
Episcopi ti-
tulo nugæ
Rubij.

integerimo Antistite ut nenijs illis moueatur/ quantum
 bona studia prouehere solet. Quare aliu Rubius patro
 ni nugaru suaru qsiisset quib⁹ nec to sores horu collo
 cauerint/ adeo sine ratiois ductu/ sine puerili obseruatiōe
 in magnu sophistarū periculū enitentur. Attamē sunt
 qui applaudunt et boni principis patro cinia inelamāe/
 cui ut nihil ingratius contingere potuisset/ ita mēdacijs
 patronū inuocare quā impudens sit nemo nō nouit/ tot
 nam erant scurre/ sophiste/ machine huius capita / q̄s
 et patronos miser Rubius delegisset p̄terito Antistite qui
 eam alienus a nugis illis abest ut a nullo non sano ma
 lit reprehendi quā ab vno Rubio laudari / longe minus
 inuocari. Sed hec missim facio / plene hodie sunt p̄ncipi
 pum aulescurris / et sine cerebro hōibus / quibus tu bone
 Rubi adeo sponte occuris / ut te mor oim ducet et ante
 signantū constituas. Ad orationis filū rei no stre summā
 progredior/ nam alterā partem qua Wittenbergen et doc
 tores et Tyrannulos natura sua impudentia incessite/ lu
 bers p̄terito. Vbi quam vera cōmentus sit/ nouerit ipsi/
 nouerunt et Sophiste sui/ quoru antio diu famentum istū
 hoc decoctū est/ ut haberent qui surgerentibus literis/ si non
 obesse tū insultare possunt/ nec in hoc decepti duos si qui
 dem inuenerunt cuiuslibet impudentie p̄cones. Cellariū
 quendam qui dū Hebraicas literas apud Lipsenses inganti
 ticuli strepitu profiteatur/ nec dū latinas didicit. At de ora
 toria uirtute. Asinus ad lynam/ dijudicare laborat/ cum
 Proueho uerbi p̄teritiū ignoret. Quis em̄ vnq̄s prouo
 hisse/ p̄ter Cellariū Hebraicū illud caput/ dixit. Et mi
 rū quā grecizare soleat. Jam Syncophantias/ ANTI THS
 CVKOPANTIXO et CVKOPANTIOXAI / PRO CVKOPANTEIN/
 monstra uerborū proferens/ homo/ cui nec tantū cerebri/
 quantū musce piguedinis adesse queat / et tamen mirum
 est quā sibi canat/ quā sese vel nullo adiunāte scabat/ ut
 pote qui apud Erasimū nescio quot salis modios deimp
 ferit/ tū Capionē ab eruditiōe habuerit/ cum nentū (nisi
 a tergo forte) conspicerit vnq̄s. Sed huic Encomiū suū
 et illud dignū preparamus/ uti discat/ non boni esse uiri/

Sophiste.

Cellarius hebraicaz literaz professor.

Cellarius latina p̄teritiū ignorat.

a tergo vituperare/ quem coram laudaueris/ id quod Cel-
larius ineptissime pōt/ cui nihil ita promptū/ vt veritatē
impudenter obscurare. Interim tamē in dulci Sophista
rum suorum complecti quiscat/ donec excitatus ultra ci-
traq; iacetur/ cūctisq; eruditis in risum exponatur. Sup-
est Rubius oīm infantū infancissimus/ qui dū nulli p-
desse potest nemini non nocet/ vsq; adeo Sophistarum
similis/ vt ex ipsis natū constet/ tam nulla hōi ratio est/
tam nulla eruditio/ et mirum si Sophiste aliū doctorem
non habet/ cui Prouinciā isthāc sugillandi cōmittant.
vel puerilibus regulis infantam prius instituisent/ quam
sic ludibris cunctos exponeret/ non pro Zelleboro ad An-
teicyras/ sed in trinalan ludū relegandus vbi inter pueros
respiceret. Quorsum attinet/ nihili hominē tot auditorū
incordia ob quorundā inuidiam propalendam/ in pub-
licam moliri? satius ne fuisset bonos Theologos hoc
vni monstrū intra sua limina continuisse? aut pro sua
simplicitate (qua plus q̄z se quichristiani esse volunt) ne-
go cū melius attentaissent vt verioribus scriptis inuidia
aliquanto inuolueretur/ cuius tamen genuinū est/ non di-
uiciu latere/ sed vt cūq; virulenta tela in quēq; bonum de-
torqueret/ quicquid est virtute assequi non potest/ impo-
runitate conturbat. Quis em̄ Rubiū lesit? quis in syco-
phantias pellerit? libera Wittenbergen docto: cū Eckio
disputatio fuit/ nihil cum Rubio. (quod nouerim) actū
nihil cum Sophistis oīs auditionis hostibus/ et tot sub-
ornantur scire qui amota verecūdia in solos Wittenber-
gen et totam fere scholam impudentissimè rapiantur/ et
si maledicere tanti nunc est/ ipsis quoq; sanum in cōmu-
es scire/ qm̄ Eckiū aut mino aut obstrepere mulieri poti-
q̄z Theologo cōferant vt qui in sophisticis disceptatiū-
culis nutritus/ solo clamore/ sola vincēdi libidine/ cuiq; z
se opponeret/ non in Christiane veritatis experimentū/ sed
in gloriosā viriū/ ostentationē qd quantū a Theologo
abesse oporteat/ vel confosores sciunt. Habent quoq; in
Sophistas quod spargerent/ quibus oīne studiū est sur-
geres literas impedire. Eckianam camerinā mouere nō

Cellarius u;
Wittenber-
gen ineptie.

Rubius in-
fans.

Noch
zwick vff
dye schleyff
möll.

Theologi.

Ecki⁹ obstre-
perē mulieri
cōferendus.

Sophiste Ec-
kium quare
defendant.

Rubeat Rubeus.

Rubi⁹ omni puero idoc-tior.
Rubi⁹ ordi-nem oroniam ignorat.

In singulis ybis Rubij error est.
Importune Sophiste.

Ignorat Rubi⁹ q̄ pueri sciunt.

Rubi⁹ vocū cōpositiōes ignorat.
Rubi⁹ a pueris erudiēd⁹

ut ingenij cōsulāt / sed sua somnia a teteris annis ibibita
prin⁹ ceter defendāt. At Christianā religionē hec nūq̄ nō
ledūt / cōsulū⁹ igitur māsiuetudie id cōficereur / qd̄ cōui
cū detentus fieri solet / Rubeat ergo rubeūdulus Rubeus
a q̄ tantū abest vt hoīem p̄stet / quātū verecūdiā p̄stet
it / cuius stultā stultitiā hinc dignoscere potes q̄ in alios
scribere parat qui nec verbū verbo adiūgere didicit / adeo
nullus orōnis ductus est / nulla cesura / vt neminē puatū
ap̄d Hallenses sciā (mō literas didicere) qui non ap̄ius
cūcta et felicius retulisset. Proinde ordinē rei quē natura
alio q̄ bubulcis ostēdit / sic inturbat vt discessū pu⁹ fore
Duitenbergensū quam aduentum turpiter mentiatur.
Atqui desperiam si homo infelix nōscit quis digitorū in
manu sua prior sit / quid intasit inter caput et clunes. Si
hilominus ignoranti hac sua ignorantia bonū quēq̄
turbare studet. Non nulla igitur (nam oīa non possum
nisi singula verba reijcere) vt puerū bus oratis recludā vt
sciat posteritas pestilētissimū Sophistarū gar⁹ adeo in
fans / adeo impotimum / vt dum inuidiam detegere velit
ignorantiā suam probat. Subinde precoris sui Encomi
um audiat. Et paucis enī scholijs reliqua mōstra quis
q̄ bon⁹ lector p̄stauerit / ab exordio nugarū Episcopo
adulatus / dicit (magis meliora) dū boni quot verborum
portenta paucis admittit / sciūt oēs pueri vel trimi / duos
cōparatiuos simul iunctos vitū esse non orationē / sed
figuris te vsūm dices / si vitia tibi figure sunt / non est vitū
verbū per totā orōnem tuā / quin figuram / hoc est vitū
et ingens monstrū habeat. Et mox (rem p̄ gratissimā)
discas bone Rubi / p / non nisi positius adiūgi / sic Cicero
hoīem p̄ adolescentē / Pompeiū vocat / de q̄ re si minimū
puerū cū sophistis tuis consuiuisses / iādudū scires. Pro
inde (sed quoq̄ etiā) et q̄ verba mutantur (sed et etiā) multis
toties inculcat / o lepidū os / o sermonē tali p̄cone dignū /
quo oēs editū meliorem vel ex tpe protulerint / adeo in
ep̄it qui sibi non constat / et adhuc centū linguas sibi op
tare audet / que si essent tā ingens linguarū crassities cō
portaretur / vt centū rusticis quālibet vasitis pro clunib⁹

integro anno extagēdis sufficere possant. Simili artificio
subiungit/nescio quē Almanach/ut ita dicā (Per Eckius
intellige Eckius)mirū si nō muscā intelligeres p Eckiū.
Hoc unū habes qđ sophisticis tuis acceptū referas qui
istiusmodi anilibus nugis non tā tēpus quā bonos iuue
nes pdunt. Quis em̄ Sophistarū aliud dicere pōt quā
istud (licet nec sū). Postqz auroi determinavit de hircis/
cōsequenter determinat de capris/ratio ordinis est / quia
barbata precedūt/aut tale. Postqz auroi determinavit de
supponibilibus cōsequenter determinat de exponibilib⁹ et
pūmo facit duo/et p pūmo supponit quattuor/pūmum
tāgit ibi. Qm̄ quidē / scđm tangit/ ibi/ post vbi vero 2c.
Hec est auditiōis summa in qua tot bona ingenia/tot li
berales indoles depdimus/ cui unā horam collo casse des
tātus nocet/ quam si decē ludendo desumpseris. Haud dis
similis farine est (Eckiane cō clusiones Christi nitebātur
patrocinare fidē/ quā antecessores quoqz parentes pie in
mētib⁹ tenaciter tenere) noua ut video linguarū observa
tio inter pūciosos sophisticas / iuuentū cūscatores nūc tā
dan enagit/mirū quam Rubius suus esse desinat/ dum
de maiorū fide differit / qui nec dū patrocinor verbū deis
adiungi didicit. Conijcere tū facile possum vñ acetū il
lud imbibeat. Monachū franciscane factiōis apđ Lip
senses/ tūc tps audiu/ minorē quidē / ac id adeo ut nihil
minus esse queat inter alia nec a Chamate suo intellecta/
magno strepitu ad testari/ se hāc fidē ppetuo obsuatū
quā maiores sui habuissent et moy quorundā cōtiones/
quam bone Jesu Christianas/ desuadere cepit/ qui noua
studia/ nauā fidem / et nescio si etiā nouū deū cū ingenti
pietatis iacura disseminarent. In hūc modū fraterculo
rum hodie genus / Christianam gregem erudire solet / ut
quicquid purā ac sincerā Christi doctrinā redolet tāqz
heresis aboleat / pducis aliquot aut Monachorū aut
Sophistarū somnūs/ q et sacculos illos multis pūcio
sos impleant / et vitam illam supasticiosam / simulqz
francisci aut Dominici prodigiosum cucullū commē
dan/ Proinde mirum est/ quā sibi illis nugis dū blandiri

Per Ecki⁹ in
tellige Ecki⁹

Dictio So
phistarum.

Error Rubi
puerilis.

Monachus
Franciscane
factionis.

Eruditio So
phistarum.

Cucullati
adulatores.

Pietas pro-
digiosa.

Exhibitio in
preceptores.

Sophistas
scabiosus qd
piā sequitur

Fraterculi.

volunt/plus quā fame Pauli celū vindicent/ nihil vocia
ferantes preter Aristotele/ Franciscū Maronem/ Thomā
de ente et essentia/ alia qz id genus monstra/ vt piaculo sit
Euangelii semel citasse. Eadem verecūdia lepidū capite
de summa disputationis indicat. Quis (inquit) mortu-
lū non credit Papam esse caput iure diuino constitutū
ego desperā si credo/ attamē mortalis sum / nisi cucul-
lari adulatores ins diuinū constituant/ et hanc solam au-
toritatem quasi pilā per manus caprent/ quū hodie qz
audant damnare/ quodcumqz imposturis eorū p trans-
uersum digitiū obuiat. Hinc illas sententias in nulla scrip-
tura nō certas/ hō sēp peccat/ resipiscētia igitur nūqz
non erit/ haud secus ac lupū abhorrent/ ne et ipsi parū
pij alijs viderentur vbi sanctimonie sue quālibet modicū
detraherent/ fa cessat impia isthęc pietas/ qua cū plus qz
beati videri volumus/ infelicissimi sumus. Ad Rubeum
meū reuertor/ qū Vuitenberg/ satellites appellat/ eos opi-
nor/ qui ad nouū disputationis Theatru spectatores ac-
cesserant/ et rectius contigit nomen quam ipse putasset.
Quid est quod tm̄ insectatur qui studij amore et rerum
damno iter istud arripuerunt/ et tales sese ostendunt satel-
lites/ talesqz literarū cōmilitiones vt null⁹ eorū sit qui nō
rectius de bonis literis mereatur quā omēs Rubeiani so-
phiste tam literas amant/ tam optima amplectant/ illi
sunt/ qui preceptores suos tanti estimant/ vt non solum
Lipsum sed in quodcūqz discrimen sequi vel sponte aude-
rant hoc bonū iuvenes solent/ hoc recta studia pmeruerūt.
Quis (per deū immortalē) nigris Sophistis minimū
honoris spenderit/ quos quocūqz concesserint/ vel Ter-
mo (nostrī simillimus) vel scabiosus et emertus quispiā
coquus comitatur/ digni comitātur viri/ vt em̄ nulli p-
sunt ita nūqz non pessime tractātur. Proinde constat
Vuitenberg/ doctores ingenti periculo expositos parim
ob Sophistas quos sēp habere inimicissimos/ parim
ob fraterculos quibus nihil tam studio est quā sur-
gentes literas et veritatem opprimere et verisqz vt summa-
no cendi libido est/ attantā sunt forte qd dicere nolo / idqz
inulti.

inulci. Ingente igitur Tyrōnes faciebant non minus
apud exteros ac in hostium medio / quā domi duces stu-
diorū comitantes. Unde est tam bone Rubi quod Cou-
cieris: unde tibi tuisq; canas: qui adeo rudis es / vt suspec-
tā frontespitiū monstra verborū scribas. Sed Eckius sine
omni stipatu fuisse ait. Sic (fateor) Creticū non agis / sed
Cretensem / hoc est mendacem. Quis vnq; stipator fuit
vno Eckio: quē omnes Sophiste / oēs Monachi / et om̄ia
simul circumdabant / tantis accursus in solos Vuitten-
bergū paratur. Sic consiliū dedit / ille argumenta (vt ro-
cant) porrexit / erat qui Patris decreta / et Heretice prauita-
tis inquisitiones ex suo penuario depromeret / mirū si non
erāt qui cacandi quoq; horā denunciaffent. Soli Vuit-
tenbergū suo vinebant succu / dumq; Eckiū in arma vo-
cassent / cum oibus Sophistis / oibus Monachis / cum
ipsa inuidia quod omnium periculossimū est / congregari
oportebat. Huius exemplū est / cum Luthaus semel con-
tionatus esset et optima de eo suspitio ouiretur / quod lon-
gemelius saperet quā ab hostibus traductus esset / timue-
runt Sophiste ne cum res Vuittenbergensium apud vul-
gum quoque bene audire cepit / ipsorum machina
succumbere / et confestim Eckium subornant / qui vnus
hanc Vuittenberg: apud populū existimationem aut op-
primere aut lenare possit. Eckius facile adductus / vt pote
gloriosus / prouintiam subit / contionatur / nec id felicius
quam disputare cōsuevit / adstant sui eo quisq; attentior
q̄ Vuittenbergū hostilior. Sic vocem demiratur / ille gest^o
vir a mimo ferendos suspicit / est qui affectū obseruet / vt
q; omnia simul proferam / nihil non laudatū / nihil non
diuinū in toto hoīe stupent / excurrunt / quisq; ad suos /
vnū Eckium cōmendat / euehunt / et Prophetam quēndā
non humana sed diuina admonentē pdicant / eū nimirū
in finem vt et illa opinio quā vulgus de nostris acceper-
rat / si non exideret tamen labefactaretur. Sic candorū /
sic veritatis conceptas igniculos effundunt qui in nullā
partem prosunt. In tanta ergo inuidia preceptores suos

Fulpecula
frontespitiū
error Rus-
bij.
Rubi^o Cres-
tensis.
Oēs Sophis-
te oēs Mo-
nachi Eckio
aderant.

Vuittenburg:
cū oibus So-
phistis cōgre-
diebant.

Inuidia So-
phistarū.

Eckius con-
tionatur vt
vulgū auers-
tat.

Eckianā vo-
cem demirā-
tur Sophiste

In discessu
Vuitenber:

Portiones so-
phist. coqui-
nariae.
Errat Rubi-
us in compara-
tione.

Taurina co-
paratio.

Munus dis-
putatoriū.

Memorie di-
cere apud so-
phistas.

circumuent os/tyrones stipasse quam prestas sic ille so-
lum nescit qui nihil nouit. Atqui discessum eorum quod
sigillas non est mirū cū nec aduentū laudaris. Audisti
quemlibet suo pallio tegi et quod cuiusq; integrum est ac-
tentare: cur eos discedere uetas / quos aduentare non ius-
sisti: crede mihi si preter cetera rerū dispendia licuisset nec
vnius aut alter ante negocij exitum discessisset. Nec ad-
huc video / quod inedia coacti coquinarijs illis sophist-
arum portionibus eguerint / et in has nugas cōparatiōe
uteris non rectiore quam ouī ad rotam esse queat / disce
miser homo comparationē inter similia dimittere fieri /
et ea magis vulgata / qualis poro hec comparatio esset.
Rubiū non secus mentitur / quam archadicius asellus:
quamq; Rubiū mentitur / asello tamen is affectus nō
competit. Sed natiuum forte est sophistis / nihil bene / ni-
hil apud dicere. Veluti is qui in magna hominum frequē-
tia sed Euangelium expectante / Lipsie contionabatur /
tanto nouos scripturarum interpretes ueteribus prestare /
quanto recisi nasi et denno resarci priuibus ac natiuis
pulchriores essent. Quis vel bubulcus ad has pueriles in-
prias nō rideat. aut cachimū detineat: si / qui alijs detra-
here studet / impudentiam iuxta ac ignorantia suam cūc-
tis exponit. Super officio disputatorio seulius diffinit
quam ut repellī debeat / hoc que munus esse contendit / sin-
gula memoriter et ornate ultra citraq; iacere / istud nunt-
rum sophiste hodie solū sciunt / quibus unū natura con-
cessit / ut tanta loquacitate omnia compleant / quanta
nec centum mulieres quālibet obstrepere possent. Tunc
memoriter dicūt / quando uerba sua multoties repetunt /
in hūc modum / vos arguitis primo modo materialiter.
secundo modo formaliter. Ego autē respondeo uobis ad
primam partem implicite ad secundā uero partem expli-
cite / hoc est memoriter dicere / hoc deniq; ornate / tandē si-
nita disputatiōe nihil restat nisi ut minus sciāt quā cum
intrauerint / et iustior a sine denotatio fiet / secundā Arist-
otelen quem mihi citas ut omne sophistarum disputa-

re sit tantum ignorare et suū non semel nomen nescire,
Deinde falsarium et corruptorem Rubius bene agit de
protestatione credo quam Lutherus contra insultantem
Eckium fecit/ sic inquit (Eckium scribite me iniuste et ig-
nominiose publice hereticum appellare non ausuit Zus-
seiceq; prauitatis patronum) quis hic verborum ordo/
quid ignominiose publice simul reddunt: quid ausuit/
tam occiosum verbum: nullum monstrum esse po-
test/ tam sine capite/ et omnibus membris quam hec vna
oratio/ illi sunt qui inferos simul ac superos miscere vo-
lunt/ nec dum puerilia errata leuare didiceunt. Cum
q; Eckio tuo parcere vis / falsarium agis. Sic enim
protestatio habet. Protestor enim quod hec mendacis-
ter Eckius de me dicat/ I nunc / et a falsi crimine te
purga / quod tui similibus corruptoribus ex omni parte
donatum est. vt etiam Cellarius quidam nuper in Vite-
tbergii inuectus omnem vere pudicitiam in vna epist-
ola prostituisse videatur/ sic omnia corrupit/ rescindit/ et
misere in suos torquet/ haud alienum ab his est/ qm scribit
Rubi? / Hiero: August: Ambro: aliosq; patres ab Eckio
citaros. Perinde ac nostri eos tacuissent/ quibus nihil ali-
ud in ore fuit. Preterea/ Albertū / Petū magistri et alia id
genus portenta domiciliū sibi in Eckij mente fecisse nihil
est quod citius psuaderi possim / et ad me quod attinet/
velim sacellum quoq; sibi/ et perpetuas campanas ibide
edificassent/ cuius edictum temox constitueret / Ex om-
nibus est quod me admodum mouit. Vnde nam bone
Rubi/ sanctam philosophiam appellas/ fortassis ob-
festum Aristotelis / quod Sophiste celebrant in multo-
rum damna/ vnde tantam ganeam domum referunt vt
diebus aliquot nec coquant/ nec fere vescantur/ nisi illam
sibi autoritatem Sophiste vendicent/ qua prodigiosam
Auaris philosophiam/ et nodosa fraterculorum som-
nia in deorū numerum reuulerint / et mirū si non diem cō-
stituerint / qua festū sancte philosophie per Christianū
orbē celebretur / quā tui vsq; adeo laudat et exosculatur/

b 2

Disputari so-
phist: est ig-
norare.

Rubius fal-
sarius.

Cellari⁹ pu-
diciā pro-
stituit.

Domiciliū
mente Eckij.

Sancta phi-
losophia.

Prædia Ari-
sto:

Fraterculo-
rū somnia.

Logica hodie passim tractatur.

Philosophia ex glossemarijs.

Philosophia Aristoteli corrupta circumfertur.

Satis est multos nescire.

Plato Philosophorum Hermes.

Nonagenarij questionarij.

Sophistefugiendi.

ut nullū literarum certamē sine ea fieri contendant. Sed sciam quā hodie Sophiste philosophiā arbitrantur. Si logicam (quod propemodū fieri solet) illa apud veteres in usu Rhetorico habebatur/et longe alia / quam nostri profitantur/ quibus id solum tractatur (quāuis pessime) quod de anilibus ineptijs/ suppositionibus/ expombilib⁹ tū reliquis partibus in suam sententiā expositis/ coiqui potest. At si hāc censent/ que ex glossemarijs Etiam aut exercitijs tradi consuevit/ tantū ille nuge a philosophia absint/ quantū Sophiste ab oi eruditione. Illam fortassis putant / que ab Aristotele scripta passim per scholas circumfertur/ sed nec hāc philosophiā miserū gen⁹ possidet/ nisi ex corruptissimis/ et olentibus fragmentis que nihil tam abhorrent quā Aristoteli acumen. Quos igitur sunt plausibili titulo elati / qui se philosophie doctores vendicāt / nihilq³ pter Petū Hispanū/ de restrictioib⁹ / aut exercitiū veteris artis / nec dū utroq³ oculo aspexerūt. Quos ū attingit rudissima illa sōnia tantope profere/ et in tertū vsq³ celum melioribus neglectis excolle/ satis nimirum esset / multos nescire/ et id turpiter/ modo alia atq³ cultioribus nata ingenia/ non impedirentur. Et si tantū philosophia placet cur non Platonē ceteris preferimus? qui ut oēm philosophie partem abūde absoluit/ ita minime a sophistis intelligi potest. Valeat questionaria illa philosophia nostris seculis in multoū penicem introducea / qua nulli hoim mores / nulla vite cōmoditas paratur/ sed lingua solum obstrepera quadam se inforni tū loquacitate/ circumagitur. Quid nam monstri est nonagenariū et canū satem quod a pueris cepit in sepulchrum vsq³ distinguere / inter concretū et abstractū/ totū et totaliter/ et eatenus ijs nugis repuerascere ut in nullum tandem vsum accomoda solis portionib⁹ reseruetur. Et in hanc partem Carolostadius se disputatorē negat/ cui nihil tam inuisum est quā hoc vni Sophistarū genus/ quibusq³ eruditissimis nō secus ac pestis vite fugiendū. Audet tamen infelix Rubius asserere nullam literariā cō

teritione sine illis sycophantijs confici bene posse / cum
nesciat quid nā sit disputare / cuius inflexus / et tñ ingens
sibi bellū (ve ipse prece est) cū cōdiscipulis no stris fuisse
emertur. A quo tam longe abest vt vnū ex no stris pue
ris alloqui audeat / quantū oratione sua / ab oratione la
tina distat. Quid per deum immortalē faceret / qui nec
latina nec greca nec suū credo sermonē quam ex matre
discere potuit / no scit. Congrediamur ergo Rubius cū pue
ris / et discat si leonem vnqz in cathedra stantem viderint /
ita namqz ait (Eckius in sede stans vt leo) discat p̄terea
medularibus non esse latinā vocem / discat respondeā
non esse futurū / quando dicit (cras adducam et respon
deam) sed respondebo dicendū. Taceo ordinem rerum qui
nunqz hac facilitate exponi potest vt tu lapide durior / oī
asello rudior / percipere queas. Dum enī ordo rerū / vtpote
per historiam seruari debuisset / tu quod mediū est p̄fici
pio exponis / et quod ab exordio dicendū / in fine serē refer
uas. Et Eckium p̄ius disputa sse / p̄ius in sede vt leonem
stetisse / scribis / quā aduenit / O capitis caput / o homi
nem rudem / vt in solam v̄bram natus videri debeat / bo
nos hoīes miscere vult qui seipm ignorat / atqz magnis
ampullis se intellectum daturū pollicetur / cū nullū ha
beat / fingit enī aliū domi latere / alterum fulmina cutere /
quid est cutere? monstrū sophistis dignū / forte antiquo
verbo vsus es / sed tibi non licet / qui ignorantia ignorantia
tua omnia conturbas. Eckius autē inquit amantū atqz
odouertū campum equitando perlustrauit / mirū si non
etiā puellas. Hec est Modestia Eckiana qua pluri
mū gloriantur tui / qñ circulatoribus stipatus / per pla
teas obequitabat / procul a Theologo distans / quē sola
vite integritas / et recta simplicitas facit / sed hoc forte The
ologorū genus tui nō multū suspiciunt / qui non Chri
stianos sed Aristotelicos Theologos habent amāqz. Vt
qz semel finiam / vnus Rubi⁹ est quo nihil rudius / nihil
stultius orbis multo tempore p̄durit. Totaliter enī tam
receptā vocem arbitratur vt nando fere auditus sic habens

Rubius nul
lū sermonē
nouit.

Rubius ad
pueros mite
tendus.

Rubius ore
dinem orati
ōis ignorat.

Error Rubi
cutere p̄cus
dere.

Theologi
Aristotelici.

Rubialiter
vt. totaliter.
Adulatores

Pandora,
Rubius.
Eckius coeli
Atlas.
Cellarius,

Hier. Emser.

bus cui hoc monstrum non vsu veniat / at si cuiq; profu-
bidine sua liceat quoduis ementiri / possim et ego in huc
modum plura derivare. Hinc a Rubio Rubialiter vel
Rubianaliter / vt is tandem Rubialiter sapiat qui nihil
sapit Rubialiter vivat / qui in nullu vsu. Huc quoq; at-
tinet festiuos adulatores censere / qui tunc cause sophistar-
ru ingenite consuluisse putant / si oēs neros in Eckij lau-
des expositos aduersus Vuitenberg: deto:serint / quod ego
plus ignominie quā laudis allatum non dubito / quid
em̄ stultius eo / qui oēm operam impendit vt ipse solus
laudatus / ceteri oēs pessimi videatur. Vnde illud / ppus
laus soidet. Sic em̄ oēs illi nebulones Eckij suū / et ad-
orant et tot dotibus onerant / vt ne celestes olim dii Pan-
dora illam Hesiodi / mortalibus in pntem datā maio-
ribus ornamētis imbuissent. Rubius em̄ totius celi co-
lū. am atq; Atlantem futurū effingit. O infelix celum et
mor ruiturū / si nec firmioribus colūnis adhaerere / quam
quas sophistarū quis qz supponat. Taceo / Cellariū ma-
gens impudentie exemplum / cui tantum Eckiana oratio
placet / vt satis nec dici nec scribi queat / iā em̄ fulinē illud
dicendi / quod de Pericle fertur / iā copiam tū gestus mimis-
cis simillimos / et toti^o dicitō is neruos (magne Jupiter)
quā suspicit / quā adorat / nec mihi vnqz verius adagiū
visum est / cui dicitur / similem habent labia lactucā / quā
vbi Eckij oratoriē Hortensium germanū / a Cellario sa-
lutari videbam. Succedit tamen si longo intervallo Hiero-
ny: Emser oīno monendus quo dies suos melius per-
dat. Hoc est a iudicijs illis ignauissimis abstineat / si-
cit nempe suo iudicare / vt nihil scire cognoscatur / qñ hūc
hereticū illum minus eruditū insulsiss me et passim tra-
ducit / et hoc maxime in epistola ad Canonicū quandā
scripta / quā equiore aīo fere possum / qd nondū in pub-
licū edita / inter amicos solū circūfertur / longe cōsultius
faceret Emser si hoc munere doceret et quibus iudiciū est
relicto. Joannē suū Theutoniciū diligenti versaret manus
nesue facultatis impatiens / in aliena qz messe deprecari